

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului
APARE DUMINICA

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane
" " " " pe 1/2 de an 5 cor.
" România și străinătate pe an 14 frc.
" " " " " " pe 1/2 an 7 "

Prețul inserțiunilor:

Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor., de aci în sus 10 coroane.

Manuscrisurile să adresează la redacțiunea „FOAIA DIECEZANĂ”

iar banii de prenumerațiune și inserțiuni la Administrațiunea Tipografică și Librăriei diecezane în Caransebeș. — Telefon Nr. 30.

Despre viața curată a preotului

Pentruca preotul în lucrarea lui să vadă, așazicând, cu ochii roade, trebuie înainte de toate să ducă o viață neprihănită, curată. Aceasta e de trebuință pentru preot și credincioși. Un astfel de preot e darul cel mai mare ce Dumnezeu poate face pe pământ.

E drept că o astfel de curățenie să câștigă numai cu multă greutate, cu mari jertfe; dar absolut imposibil nu e.

Necesitatea curățeniei morale la preot urmează din următoarele:

Preotul e lumina lumii și sarea pământului — cum zice Mântuitorul învățăceilor săi; apoi este el în intimă legătură cu Cristos; a primit dela Dumnezeu cele mai mari daruri; nu mai puțin biserica însăș lucrează să susțină în slujitorii ei această curățenie; în urmă s. părinți și învățătorii bisericii cu cuvântul și cu fapta accentuă această necesitate la diferite ocaziuni.

Să vedem în particular.

1. Preotul e lumina lumii și sarea pământului.

Fiecare preot primește la hirotonie puterea oficiului său nu numai pentru sine, ci și pentru alții, căci cum zice s. Scriptură: „Tot arhiereul dintre oameni luându-să pentru oameni să pună spre celece sânt cătră Dumnezeu” (Evr. 5, 1). Fiecare e creștin pentru sine, dar preotul e așazat pentru alții, căci preoția e slujbă publică, pentru binele comun, și darul ce să dă persoanei respective este spre folosul altora. La înțeles exprimă Mântuitorul acest adevăr când, indicând scopul preoției, lucrarea ei între oameni, o asemănă cu lumina și sarea.

Dar preotul întrunește aceste două însușiri în chipul, că el învață adevărul creștin. El vestește cuvântul lui Dumnezeu, care e lumină, și

adecă când îl predică, când propune catehizmul, când mărturisește pe credincioși, la patul bolnavilor; pe scurt oricând i-să dă prilej a-ș deschide gura înaintea oamenilor de a le împrăștiă întunerecul în care se află și a-i scoate din rătăcire. Cu vreme și fără de vreme preotul nu va înceta să facă indestul chiemării sale sublime, arătându-se slugă credincioasă Celuice i-a dat slujba de a griji de mântuirea altora.

De aceea înțelegem lesne, că toată încordarea, străduința preotului va fi neroditoare, dacă el nu va ști să întărească ceea ce propune altora cu pilda vie a vieții sale. De nu va fi așa, apoi auzitorii, mai curând ori mai târziu, vor începe să zică: Să ascultî ce zice popa, dar să nu faci ce face popa; vor începe să refuze învățătura, lumina preotului nu le va folosi. Astfel de preoți, cum scrie s. Pavel: „Mărturisește că cunosc pe Dumnezeu, dar îl tăgăduesc cu faptele lor” (Tit 1, 16). Așa ne explicăm, de ce s. Luca scrie de Cristos, că a început a face și învăța (Fapt. Apost. 1, 1).

E cunoscută zicala: *Verba movent, exempla trahunt*. Cel mai escelent predicator din lume nu va fi în stare să câștige așa de multe suflete mântuindu-le ca un preot care cu moravuri bune vorbește poporului său. Fer. Augustin zice: „Curățenia morală a oratorului e mai puternică decât orice elocință sublimă”. Iar această putere să naște din împrejurarea, că ceice aud învățătura preotului văd dovada cea mai aproape a adevărului în pilda celuice îi învață. Ei se conving, că cele spuse nu sânt teorii, ci viață; că nu sânt închipuiri ori lucruri care nu să pot împlini. Numai arătându-se între credincioși un preot, a cărui viață e curată, trebuie să deștepte în aceștia ideia adevărului și să dea cuvintelor lui autoritate dumnezească. Un astfel de preot va avea în față expresiune atrăgătoare, gesturile sânt purtate oarecum de

o putere superioară; el va ști să moaie și să înduplece și pe ceice nu-i aud glasul.

Nu așa va fi însă cu preotul, al cărui cuvânt nu e sprijinit de viață, de pildă. El nu se poate bucura de darul dumnezeesc, fără de care cuvântul omului nu aduce rod. În loc de binecuvântare, acestui preot Dumnezeu îi va zice: „Pentruce tu povestești dreptățile mele și iei așazămintul meu de lege prin gura tă?” (Ps. 49, 16). Dumnezeu binecuvântă numai pe vestitorii cari fac ce învață, pe cei curați în viață. Apoi predicatorul care nu predică și cu pilda nu va avea vază la auzitori; bă în launtrul lor pot să gândească: „Doctore, vindecă-te pe tine însuși” (Lc. 4, 23).

Prin urmare cea mai mare trebuință pentru preot este a lumina în lume nu numai cu cuvântul învățăturii, ci și cu viața sântă. El, în oare-care măsură, să poată rosti cu adevărat cuvintele s. apostol Pavel: „Urmați-mi mie, precum și eu lui Cristos” (1. Cor. 11, 1). Sau cum zice s. Grigorie: „Cine în urma locului trebuie să spună lucruri înalte, trebuie să le și arate”.

Dar preotul e și sarea pământului, adică prin contact și puterea virtuții lui el să păzască sufletele de corupțiunea veacului și să le împărtășască un fel de incoruptibilitate. Iar dacă preotul nu e curat, cum va putea să fie sarea pământului? Cine e corupt, pângărit, nu poate să producă și împărtășască necorupție. Ba, din contră, corupția să poate introduce chiar prin preot, dacă el nu are viață corăspunzătoare chemării. Atunci, cum zice Mântuitorul: „Dacă sarea să va imputi... întru nimic nu mai este de treabă, fără numai a să arunca afară și a să călca de oameni” (Mt. 5, 13).

Preotul, ca să fie sarea pământului, trebuie deci să fie lipsit de păcate, căci altfel nu va ști să apere pe credincioși de stricăciunea lumii, nu-ș va împlini misiunea de a feri și sânti pe alții. În loc să dea balzam poporului credincios prin mirosul virtuților lui, va răspândi în jurul său mirosul morții, oamenii îl vor desprețui. E constatat doar, că corupția ce vine dela ceice ar trebui să fie mai buni, e cea mai primejdioasă!

(Urmează).



Învățătura bisericii ortodoxe

Anumite spețe fac proviziune pentru anotimpul mai rece. Mile-Edwards scrie: „Vara veverițele adună grămezi de alune, ghindă, migdale și întrebuințază un arbore scorburos spre a-și așaza magazinele lor: ele au obiceiul a face mai multe depouri în mai multe ascunzători deosebite, și iarna știu foarte bine să le afle deși e nea”.

Organul auzului prezintă proprietăți remarcabile. Urechea omului poșede un adevărat piano mic înzestrat cu trei mii de corzi vibrante; ele nu sânt egale și scad în mărime dela un jumătate milimetru până la mai puțin de o douăzecime de milimetru. Cu ajutorul lor noi putem cuprinde orice grad, orice nuanță a tonului.

Ochiul a fost asemănat cu aparatul fotografic, dar cu cât este el superior acestuia. Într'adevăr, fără șuruburi, roțile, fără intervenirea mâinii ochiul e în stare să măsoare cantitatea luminii ce are s'o primească. Pupila să închide fiind lumina prea intențivă. De altă parte ea să lărgeste dacă lumina e slabă și viziunea pretinde să pătrundă mai mult în ochiu. Această pupilă e un portar inteligent, care când închide când deschide poarta, după trebuință. În fundul ochiului retina. Aceasta să compune din o mulțime de fibri foarte fini, așazați ca niște fricele de cea mai fină catifea și formează un paravan senzibil. Să pot calcula treizeci până la patruzeci mii pe milimetru pătrat. Această retină, abia de un centimetru, primește impresiunile de trei ori patru milioane puncte luminoase, și în acest chip sântem în stare să avem într'o clipă un tablou întreg, un peisaj vast.

Organul atât de delicat al văzului trebuie protejat. De aceea nici nu să află în vârful capului, ci în ocavitate osoasă. Sprâncenele împiedecă sudoarea să străbată în el, genele îl apără contra impresiunilor neplăcute ce le ar cauza de s'ar introduce într'ansul corpurile mici ce plutesc în atmosferă. Dacă sprâncenele și genele ar crește ca perii, aceasta ne-ar jena mult, dar ele sânt din peri ce nu cresc tare, și acest detal umilit dovedește încă odată că în organizului nostru toate sânt combinate cu înțelepciune.

Ne oprim însă a enumăra fapte, care să pot continua infinit și să tragem concluziile ce să scot din ele.

4. Existența lui Dumnezeu dovedită din combinațiile în lume.

În lume sânt neenumărate combinații și ele dovedesc că există o Ființă mai înaltă — Dumnezeu, iar dovezile sânt de trei feluri. Întâia dovadă să scoate din existența acestor combinații, a doua din stabilitatea lor, iar a treia din utilitatea lor. Thiers scrie: „O inteligență superioară e înărmurită, conform s'priorității sale, de frumsețele creațiunii. Inteligența descoperă inteligență în univers și un spirit mare e mai capabil a vedea pe Dumnezeu în lucrările lui decât un spirit mic”.

Dovezile în cele următoare vor fi cât să poate de înțelese și totuș puternice.

a) În univers să află combinații, simetrie.

Lucrul acesta este evident pentru oricine, iar aceste combinații, această simetrie, deși nu le-am putea înțelege utilitatea, dovedesc existența lui Dumnezeu. Când vedem soldați mergând în rând și pas, nu avem trebuință să știm unde se duc, spre a conchide

cu siguranță că o voință inteligentă le povățuește evoluția. Farfuriile așazate simetric pe o masă eschid firește din mintea noastră părerea că o astfel de armonie e numai din întâmplare. Aceeaș avem și când vedem că volume de cărți sânt puse în policioarele unei biblioteci ori că arbori sânt așazați în șir în lungul unei străzi.

(Urmează)



Predică

Impotriva luxului

„Podoaba voastră să fie nu cea din afară a împletirii părului și a înfășurăturii părului, sau a îmbrăcăminteii hainelor“
(1. Petru 3, 3).

Iubiților creștini!

Dumnezeu ziditorul așazând suflarea dumnezească — adecă sufletul — în trupul omului, l-a străbătut cu curăție desăvârșită, ca să fie trupul lăcaș vrednic sufletului.

Glasul ispititor al diavolului amăgind voința Evei a întărit-o spre pofta mândriei, iar Eva amăgită de mândrie a călcat porunca dumnezească și astfel s'a tulburat curățenia trupului de necurăția diavolească, care întărită mădulările trupului spre săvârșirea faptelor necurăției diavolești, adecă spre păcatele cele pierzătoare de viața vremelnică și vecinică.

Spre a infrana necurăția trupului cea îndemnătoare spre păcate, precum și pentru a păstra trupul sănătos și curat, s'a simțit lipsa ca omul să folosască îmbrăcăminte, care să-l ocrotească împotriva pornirilor păcătoase și să-l apere de asprimea vremii.

Fiindcă folosirea îmbrăcăminteii dimpreună cu podoabele firești ale trupului omenesc au însămnătatea și datorința să păstreze curăția trupului, ca lăcaș al sufletului, datorința noastră este să știm că legea bisericăscă ce rânduește cu privire la folosirea îmbrăcăminteii și a podoabelor trupului de Dumnezeu dăruite.

Fiul lui Dumnezeu prin glasul marelui apostol Petru astfel grăește credincioșilor: „Podoaba voastră să nu fie cea din afară a împletirii părului și a înfășurăturii aurului, sau a îmbrăcăminteii hainelor, ci omul cel ascuns al inimii întru nestrăcăciunea *duhului celui blând și lin* care este înaintea lui Dumnezeu de mult preț“ (1. Petru 3, 3, 4).

Așadar legea lui Cristos nouă descoperită prin s. apostol Petru cere dela noi, ca noi așa să ne întocmim îmbrăcăminte și podoabele trupului, ca prin trănsele să dovedim blândete, cruțare, cinste și curățenie cătră noi înșine și cătră deapropoale, ca apoi prin acestea să să oglindească și curățenia sufletului prin o inimă smerită, înfrănată, iubitoare și împlinitoare a celor dumnezești, ca prin razele faptelor celor bune să strălucească pe fața credinciosului strălucirea luminei împărăției cerești.

Pătrunși de duhul învățaturii dumnezești, privind și cercetând felul folosirii îmbrăcăminteii și în-

deosebi găteala podoabelor firești ale trupului, a celor mai mulți credincioși și indeosebi a femeilor și a tinerimei, cu inima îndurerată trebuie să adevărim că îmbrăcăminte, din care reese *fala* și găteala podoabelor firești, din care lucește *mândria*, nu sânt păzitoare a curățeniei sufletului, ci dimpotrivă îndemnătoare spre păcate de moarte, care aduc cu sine nu numai *prăpădirea averilor strămoșești*, întru care este lipsa bunătăților pământești, ci și pierderea fericirii cerești, cei vecinice.

Spre a înțelege mai lămurit cele zise vă rog să mă urmăriți cu băgare de samă.

Dumnezeu numai pe om l-a făcut după chipul și asemănarea sa, adecă l-a încununat cu cel mai ales dar al ființelor lumii.

Dintre toate ființele omul a fost cel mai nerecunoscător. Femeia la întâia ispită diavolească a șarpelui povestitor îi apleacă urechea inimii sale și prin vorbele lui prea alese, vestitoare a unei măriri care întrece chiar și dumnezeirea, își rănește inima de pofta mândriei. Astfel Eva în inchipuirea strălucirii mării mai presus de mărirea Dumnezeirii, nu numai că calcă porunca datătorului de viață Dumnezeu, ci amăgește și pe Adam, și prin indoita călcare se face vinovați de osânda atotputernicului Dumnezeu.

Pofta mândriei o vedem azi aevea întrupată, nu numai în fala nebună a îmbrăcăminteii, ci chiar și în inimile celor mai multe femei și ale tinerilor cari, nefiind mulțămiiți cu frumseța primită dela Dumnezeu, ci amăgiți și pătrunși de duhul mândriei diavolești, își schimosesc fața, de Dumnezeu prea frumos zidită, cu albele și rumenele, își încrețesc și văpsesc părul, își acopăr trupul cu mătăsuri și aurituri și și împodobesc mâinile, urechile și grumazii cu aurituri, pietri scumpe și mărgăritare strălucitoare.

Și pentru ce sânt toate aceste schimonosituri?

Răspunsul ni-l dă ochiul inimii celei amăgite și atățate de pofta mândriei diavolești, căci strălucirea ochilor acestor fel de bărbați și femei nu ne înfățișază pe: „Omul cel ascuns al inimii întru nestrăcăciunea *duhului celui lin și blând* carele este înaintea lui Dumnezeu de mult preț“, precum cere dela noi Dumnezeu prin graiul marelui apostol Petru, ci ne înfățișază prin strălucirea ochilor razele inimii spurcate de desfrânarea diavolească, carea răzimată pe chipul feții spoite cu spoiala desfrânării pe schimonosirea părului și a îmbrăcăminteii ce lasă să să vadă obrăznicia desfrânării, atățată apoi și de strălucirea mărgăritarelor, ne pune înaintea ochilor *un vânător de inimi și suflete curate*, prin care diavolul cu săgețile desfrânării se nizește să amăgească pe cei curați. De aceea drept zice s. părinte Clement din Alexandria: „Podoabele trupesti ale femeilor nu trebuie să fie un mijloc de vânare pentru bărbați“.

Iată iubiților creștini, cum diavolul celce odinioară a intrat în șarpe și a amăgit pe Eva, cum să sălășluiește în inima celor amăgiți de mândrie și de fală făcându-i luiși vânători.

Dar diavolul nu se mulțamește numai cu viața desfrănată a celor amăgiți de mândria cea arătată prin fala îmbrăcămintelor și prin schimosirea podoabelor trupești, ci pentru a trăi tot în mândrie și fală, la vreme delapsă îi întărită pe cei amăgiți a nu se da înapoi nici măcar dela cele mai îngrozitoare păcate, ci înșală, fură, jăluiesc șiucid, numai și numai ca să-și împlinescă pofta mândriei văzută prin viața desfrănată și prin fală.

Întâmplări triste de acest fel sânt destule atât la sate cât și la orașe.

La sate adeseori auzim că oarecare june a furat cucuruzul, oaia sau a spart camera vecinului sau a jefuit călătorii numai ca să-și facă cizme și haine înflorate.

La orașe zilnic cetim că, oameni învățați, dar amăgiți și robiți de mândrie, înșală, asupresc și fură banii încredințați lor, ca să împlinescă pofta mândriei și a luxului cocoanei și sfârșitul este că dezbracăți de toată cinstea și vaza cad, în robia temniței.

Vedeți, iubitorilor creștini, cum mândria și fala înșărcinează sufletul cu păcate îngrozitoare ca desfrânarea, asuprirea săracilor, jefuirea și uciderea și prin acestea îl supun osândei cei înfricoșate și vecinice a iadului.

Acum, după ce v-am arătat cum mândria și fala sânt pierzătoarele sufletului, rămâne să vă vorbesc despre fală ca usurpătoarea averilor strămoșești.

Portul românesc este nu numai din cele mai frumoase porturi, dar și cel mai îndemânatic.

Străbunele și mămele noastre la lumina cea mohoară a opațului de său, începând de toamna până primăvara din zori de zi până noaptea târziu, neînțetate cu mare sărguință lucrau la îmbrăcămintea casnicilor cea trainică și sănătoasă.

Copiii și bărbații adormiau în cântatul războiului sau în versul doinelor cusătoarelor, care așterneau pe pânza albă ca neaua migăloasele cusături învrăstăte ce împodobeau pe românașii și românele noastre în zilele de sărbători; iar din fețele lor strălucea veselia, mângăierea și liniștea sufletească izvorâtă din sărguința și dragostea femeii române întru înțocmirea hainelor.

Au venit și s'au înmulțit între noi străinii cari, cunoscând dragostea românului pentru cusături învrăstăte, cu ajutorul fabricelor au făcut pânzături și mătasuri învrăstăte și lucrate cu fir de aur, care la vederea ochilor sânt frumoase și plăcute, însă foarte scabe și prin prețurile mici, lesne -- dar în asemănare cu nețrăinicia lor foarte scumpe. Lesnimea înșălătoare a pânzăturilor de fabrică a ispitit pe multe femei ușuratică și tot mai tare s'a lățit vestea că, în ziua de azi nu să mai plătește să se chinue femeia ziua și noaptea torcând, țăsând și cusând, căci la duchianuri toate să capătă lesne.

Bărbații ușuratici încă s'au lăsat amăgiți de vorbele măgulitoare ale femeii, și astfel războaiele cântă tot mai rar, la duchianuri merg tot mai des și azi cu o cărpă de mătăsa mare, mâne cu cătrînță cusută cu

fir de aur, apoi cu ceapță de fir de aur, salbe și galbeni la grumazi -- s'au întors românii de pela orașe, și fără de veste s'a trezit românul cu fala mare în casă, care apoi a adus și pe sora ei, lenea, și împreună în loc de pânză au țasut pe umerii bărbatului datorile cele mari și grele.

Dacă cântă războiul tot mai rar în casele oamenilor făloși, apoi a început în locu-i socoteala datorilor; și dacă a amuțit versul lîn și mângăitor al doinei cusătoarei, s'a ivit cearta între bărbat și femeie și de multeori copiii se trezesc înspăimântați de strigătele desnădăjduite ale tatălui, care pe umerii săi trudiți nu mai poate purta povara cea grea a datorilor ce l'a pus femeia făloasă și lenoasă.

Deși eram băiat tiner, dar mi s'a întipărit în minte cuvintele în Domnul fericitului Episcop, Ioan Popasu care, cu prilejul venirii în comuna noastră, văzând că femeile au început să se îmbrace cu pânzături și podoabe din duchianuri, a zis femeilor că: „În casa de unde războiul iasă, întră sărăcia în casă“.

Azi după 22 de ani cu durere trebuie să recunoaștem că s'au adevărit pe deplin înțeleapta prorocie, căci noi totțivedem cu ochii că pe familiile care au adus și au tot înălțat fala în comuna noastră, fala cu surorile ei, lenea și desfrânarea, le-au scos din frumoasele averi strămoșești și le-a pus în mână bățul cerșitoriei.

Nu numai familii singuratică, ci sânt comune întreg pe care fala cu surorile ei le-au adus la sapă de lemn; iar în alte comune s'au văzut silite stăpânirile și cu fruntașii comunii, să oprească la horă și nunți hainele lucrate cu mătasuri și cu fir de aur.

Ca de încheiere mă îndreptez către voi, iubitorilor, cu cuvintele s. apostol Pavel care zice: „Așijderea și femeile întru podoabă de cinste și cu întreagă înțelepciune să se împodobească pe sine, nu cu împletiturile părului sau cu aur, sau cu mărgăritare, sau cu haine scumpe, ci cu fapte bune“.

Așadară desrădăcinați din inimile voastre obiceiul rău al albelelor și rumenelelor, a schimosirii părului, întru care să sălășluiește desfrânarea; lăpădați de pe voi auriturile mătasurile și toate pânzăturile străinilor, căci acestea fiind cuibul cald al mândriei, vă înșărcinează sufletele cu păcate, care vă răpesc atât fericirea pământească cât și cea cerească.

Îmbrăcați femeilor trupurile voastre, a fiilor și ale casnicilor voștri cu hainele toarse și țasute de brațele voastre sărguincioase, căci numai voi cu viersul doinei românești puteți așterne dragălașele cusături învrăstăte, de o frumsețe fermecătoare, căci înrânsele să sălășluiește crățarea, bunaînțelegerea, liniștea și mulțămirea vieții pământești, care înseninează și înveselește fețele voastre.

Iar fața senină și veselă este oglinda inimii cei curate, din care izvorăsc îndemnurile spre faptele cele bune ale poruncilor dumnezeiești, iar faptele cele bune sânt izvorul cei limpede al fericirii pământești, a cărei prea mărime este fericirea vecinică. Aminti

laz, la 5 Decembrie 1909.

Ioan Popoiel
prof.

Mulțămită publică

În biserica de aici în noaptea din 28/29 August a. c. n., probabil din nebagare de seamă rămâind vr'o lamină aprinsă dela carea luând foc, au ars toate obiectele aflătoare pe altar în preț de vr'o 350 conoane.

În urma acestei nenorociri inimile generoase au grăbit cu obolul lor pentru câștigarea și reîmpodobirea altarului cu cele delipsă.

Între priiții binefăcători, cari au grăbit a jertfi și a face bine s. noastre bisericii este P. S. Sa *Ioan I. Papp*, episcopul Aradului, trimițând în cinste *Antimisul* și s. *Mir*, sfințite pe seama s. bisericii de aici; pentru aceea și pe această cale îmi țin de o plăcută datorință a-i esprima în numele credincioșilor de aici cele mai profunde mulțămiri fiești.

Din acest incident s'au îndemnat a dărui pentru împodobirea s. pristol și următorii:

Agronomul *Gligore Careba* și fam. un prea frumos *chivot* sculptat și aurit de renumiții sculptori români Ioan și Aurel Cotărlă din Oravița-rom., în preț de 160 cor.

Agronomul *Bosioc Bacilă* și fam. o cruce de lemn mri mare pe analog în preț de 20 coroane.

Preoteasa *Maria Imbrescu* a făcut două măsaie frumoase pentru s. pristol în preț de 12 coroane.

Agronomul *Gheorghe* și soția sa *Elena Gavrilovici* o cruce de argint în preț de 14 coroane.

Agronomul *Petru Curîța* și fam. o evanghelie în preț de 20 coroane.

Văd. *Ecatarina Lala* un măsaie de catifea pentru tetrapod în preț de 14 coroane.

Au dărui în bani: Ilie imbrescu 5 cor., Iacob Dumitru 3 cor., Jurgi Băta 2 cor., Nicolae Mircea 1 cor., Ioan Radomir 1 cor., Nicolae Marin (37) 1 cor., Gheorghe Danescu 2 cor., Nestor Uscațu 2 cor., Floarea și Lucreția Marșavela 2 cor., Petra Câmpianu 4 cor., Elisaveta Ciocloada 1 cor., Pan Budescu 1 cor., Vasile Mondoc 1 cor., Vasile Serafin 1 cor., Ion Boboloșiu 5 cor., Ilie Fănină 1 cor., Lazar Pița 1 cor., Mihai Careba (17) 1 cor., Gligore Careba 5 cor., Matei Pița 1 cor., Iosif Iorga 20 fil., Iosif Pițigane 2 cor., Bosioc Bacila 1 cor., Vasile Mircea (101) 1 cor., Nicolae Câmpianu (Nr. 54) 2 cor., Iancu Brumariu din Șopotul-nou 1 cor. 40 fil. La olaltă 48 cor. 60 fil. Din această sumă s'au cumpărat două steșnice de argint în preț de 40 cor., și Tipicul bisericesc în preț de 8 cor. 60 fil.

Îmi mai țin de datorință a publica și că fiind edificiul bisericii de aici și obiectele dintr'ansa asigurate la societatea de asigurare „Első magy. álltános bizt. társaság“, carea prin un comisar al său constatănd paguba, a licvidat — ca despăgubire — suma de 190 cor. 50 fil.

Când pe această cale în numele comunei bisericești îi mulțămesc numitei societăți pentru despăgubire, constat, că e o societate serioasă, cinstită și umană, căci deși comuna bisericească era în restanță cu rata anuală de asigurare, totuș a dat despăgubirea, din care motiv o și recomand tuturor celorce doresc asigurarea avutului lor.

Pentru jertfele aduse de inimile nobile spre împodobirea altarului Domnului, prin cecece s'a făcut mai frumos decum a fost, în numele comunei bisericești — pe lângă că numele lor să va înscrie în „*Albumul binefăcătorilor bisericii ort. române din Dalboșeș*“, ce să păstrează pe săutul altar — le exprim pe această cale toată recunoștința și mulțămira.

Dela acest s. altar împodobit, la carele cu frică și dragoste servesc, rog pre bunul Dumnezeu, ca jertfa binefăcătorilor să le-o răsplătească înmuit cu darurile sale cele bogate. Dalboșeș în 14 Decembrie 1909. *M. Imbrescu* paroh ort. român.

Mulțămită publică

(Continuare)

Nr. curent 179. Nr. colectei 404. Dumitru Rusu, econ. Povergina 30 f. George Teodorescu, econ. 10 f. Leontie Jovescu, econom 10 f. Iosif Lupulescu, econ. 10 f. Ioachim Hudu in, econ. 10 f. Gligor Milostean, econ. 10 f. Trifu Cireșu, crășm. 1 cor. 10 f. Pavel Șerban, epitrop 20 f. Patriciu Micleuș, preot 1 c. 10 f. Ioan Todorescu, jude com. 50 f. Isaia Florescu, econ. 40 f. George Popoviciu, econ. 20 f. George Dumitru, econ. 40 f. Gherasim Șerban, econ. 40 f. George Tomescu, econ. 40 f. Adam Florescu, econ. 40 f. Pahomie Berbeca, econ. 20 f. Ioan Rusu, econ. 30 f. Petru Chiricescu, econ. 40 f. Iova Chiricescu, econ. 20 f. Moise Opican, econ. 20 f. Isaia Licareș, econ. 20 f. Ioachim Popoviciu, econ. 10 f. Nr. curent 180. Nr. colectei 317. Biserica gr. ort. rom. din Icloda 5 c. Ioan Gherga, preot 2 c. Costa Zgriban, econ. 1 c. Nr. curent 182. Nr. colectei 199. Biserica gr. ort. rom. din Domașnea 10 cor. Nr. curent 183. Nr. colectei 179. Biserica gr. ort. rom. din Greovaș 100 c. Nr. curent 184. Nr. colectei 4. I. P. S. D. Ioan Meșianu, Mitropolit Sibiu 200 c. Nr. curent 186. Nr. colectei 165. George Băiaș, preot Vraniuș 2 c. Biserica gr. ort. rom. 20 c. Iosif Berei, comerc. 40 f. Petru Craiu, cassar 40 f. Ioan Roșu, econ. 40 f. Petru Roșu, epitrop 40 f. Stefan Buzan, econ. 40 f. Mihai Nifir, econ. 40 f. Martin Cioloca econ. 40 f. Ioan Roșu, econ. 40 f. Petru Corin, econ. 40 f. Ioan Braia, econ. 2 coroane. Nr. curent 187. Nr. colectei 185. Biserica gr. ort. rom. Răchitova 5 c. Mitrofan Simu, paroh 1 cor. Simza Lunca, econ. 1 cor. Adam Manciu, econ. 20 f. George Simu, econ. 20 f. Adam Manciu, econ. 20 f. Pavel Blaj, econ. 40 f. Nr. curent 188. Nr. colectei 350. Vasile Voda, preot Boldur 1 c. Ioan Murgu, inv. 60 f. Cristina Peia, econ. 40 f. Andrei Mărghitan, econ. 10 f. Damaschin Juratu, econ. 60 f. Partenie Peia, econ. 20 f. Iosif Feran, econ. 1 c. Dimitrie Lupulescu, econ. 20 f. Biserica gr. ort. rom. 2 c. Nr. curent 189. Nr. colectei 406. Biserica gr. ort. rom. din Sărăzani 2 c. Iosif Olariu, paroh 3 c. 82 f. Zenovie Hațegan, econ. 40 f. Zamfir Olariu, econ. 20 f. Iosif Daminescu, econ. 20 f. George Hațegan, econom 10 f. Zenovie Olariu, econom 40 f. Gligor Ionescu, econ. 10 f. Spiridon Olariu, econ. 20 f. Pavel Lerinți, econ. 8 f. Donisie Hațegan, econ. 10 f. Teodor Olariu, econ. 20 f. Petru Belu, econ. 20 f. Nicolae Ionescu, șumar 20 f. Ioan Căprariu, econ. 40 f. Nicolae Drăgan, epitrop I 1 c. Romulus Olariu, epitrop II 40 f. Nr. curent 191. Nr. colectei 337. Nicolae Popa, paroh Foeni 3 cor. Nr. curent 193. Nr. colectei 391. Biserica gr. ort. rom. din Curtea 6 c. Filimon Titelu, paroh 1 c. Ioan S. Caba, inv. 1 c. Serafin Drăgan, econ. 50 f. Sofron Titelu, econ. 40 f. Filimon Grecu, econ. 50 f. George Nicoara, econ. 50 f. Iosif Iona, econ. 20 f. Iosif Medelon, econ. 1 cor. Ioan Barbu, econ. 40 f. Gavrilă Băncea, econom 50 f. Nr. curent 194. Nr. colectei 149. Biserica gr. ort. rom. Moldova-nouă 100 cor. Dela sărbători cu tasu 4 c. 20 f. Aurel Popoviciu, capelan 5 c. Nicolae Balea, comerc. 5 c. A. Petroviciu 5 c. Z. Lazarescu 5 c. Iulius Arcan, cojocar 2 c. Sandor Muntean, calfă cojocar 1 c. Petru Muntean, calfă cojocar 1 c. Nr. curent 195. Nr. colectei 240. Biserica gr. ort. rom. din Ciuta 10 c. Nr. curent 197. Nr. colectei 153. Alex. Blașiu, preot Pojejena-rom. 2 c. Kiss Aurél, jegyző 1 c. Verelier

Jocza, primar 1 c. Zabrka George, jurat 40 f. Iefta Moise, comerc. 1 c. Mutasco Steva, econ. 2 c. Cionca Vichentie, econ. 20 f. Mutasko Kata 40 f. Vasa Dumitru 40 f. Cionca Ghiga 40 f. Biserica gr. ort. rom. 2 c. Cionca Arsenie 20 f. Zabrea Niegoscu 40 f. Zabrea Mileva 40 f. Zabrea George 20 f. Nr. curent 198. Nr. colectei 160. Kiss Aurél, jegyző Szerb-Pojejena 1 coroană. Blasiu Alexandru, preot Pojejena-rom. 2 cor. Teodor Ianculov 1 cor. Petru Blasiu, inv. com. 1 c. Jiva Ianculoviciu, primar Șusca 1 c. Petru Ianculoviciu, comet. 1 c. Markovici Negosiu 1 c. Jivca Crăciun, econ. 20 f. Ioan Budimir, jurat 60 f. Vichentie Ianculoviciu 40 f. Stana Gruia, econ. 40 f. Biserica gr. ort. rom. 3 c. Nr. curent 199. Nr. colectei 176. Biserica gr. ort. rom. din Gherliște 25 cor. Nr. curent 200. Nr. colectei 399. Serafin Baian, paroh Margine 2 cor. Simeon Ionaș, inv. 2 c. Biserica gr. ort. rom. 2 c. Iosif Matei, vigیل silvic 2 c. Ioan Senian, măestru covaci 1 c. Ioan Brașovan, epitrop 1 cor. Ioan Crăciunescu, econom Zorani 1 c. Margine și filia Zorani 12 cor. 60 f. Nr. curent 201. Nr. colectei 164. Biserica gr. ort. rom. din Vrani 100 c. Nr. curent 202. Nr. colectei 413. Romul Furdin, Zold p. Făget 4 c. Nr. curent 203. Nr. colectei 119. Mihai Andrei, inv. Vlaicoveț 1 c. Georgiu Popoviciu, paroh 1 c. Nr. curent 204. Paul Muntean, colonel în retragere 50 c. Nr. curent 205. Nr. colectei 217. Epitropia parohială Pervova 1 cor. Nr. curent 206. Nr. colectei 121. Nicolae Popoviciu, preot Alibunar 10 c. Filip Stingu, econ. 1 c. Dimitrie Bojin, econ. 1 c. Nicolae Roșu, econ. 1 c. Dr. Petru Anca, adv. 4 c. Petroviciu Emil, jude 2 c. Dr. Georg Nedesf., adv. 2 c. Dr. Avramescu, not. public 3 c. Alexa Voina, comerc. 1 cor. Gruia Stan 1 cor. Nedesf., inv. 1 c. August Mișuțiu, inv.-dir. 2 c. Lazar Roșculeț, inv. 1 c. Nr. curent 207. Nr. colectei 335. Adunat în s. bis. cu tasul în Ciacova 7 c. 40 f. Ioan Pinciu, protopresb. 5 cor. Nr. curent 208. Nr. colectei 215. Biserica gr. ort. rom. din Pataș 10 c. Nr. curent 209. Nr. colectei 112. Ilie Luchiciu, paroh Ritișor 2 c. Avram Meda 1 c. Ioan Voina 2 cor. Petru Roman 5 c. Trailă Fuigea 1 c. David Bon 40 f. Stefan Donecea 1 c. Martin Boraciu 1 c. Pavel Mara 1 c. Adam Lăpădat 60 f. Iosif Mița 1 cor. Magdalena Țeran 1 c. Stefan Miclan 1 c. Mihail Zagea, epitrop 1 c. Andrei Limac 40 f. Nr. curent 212. N. N. 200 cor. Nr. curent 210. „Mureșanul“, inst. de cred. M.-Radna 20 c. Nr. curent 211. „Astra“, Sasca-mont. 10 c. Nr. curent 213. Nr. colectei 310. Nicolae Iancoviciu, preot Căpăt 1 c. Elisaveta Iancoviciu 1 c. Strain Golosie, not. com. 1 c. Pavel Sirbu, inv. 1 c. Ioan Savu 20 f. Alexandru Magheți 44 f. Sima Birescu 20 f. Pavel Moise 20 f. Damaschin Jucuț 20 f. Dimitrie Bută 20 f. Ioan Imbroane 10 f. Ioan Strimbu 20 f. Nicolae Cerna 10 f. Achim Costoane 6 f. Ioța Galu 10 f. Ioana Savu 20 f. Iconie Golosie 10 f. Petru Buleja 20 f. Pavel Cestoane 20 f. Nicolae Marta 20 f. Sima Berariu 40 f. Sima Țenche 40 f. Partenie Barbos 40 f. Pavel Buleja 40 f. Strain Golosie 40 f. Dimitrie Mladin 20 f. Nicolae Bută 20 f. (Urmează).

CONCURS

Pentru ocuparea postului de *conferențiar agro-nomic al Asociațiunii* să publică concurs în următoarele condițiuni:

I. Conferențiarul agronomic al Asociațiunii va avea să îndeplinească următoarele lucrări.

a) va avea să compună un program de activitate în înțelesul statutelor și în marginile mijloacelor de care dispune Asociațiunea pentru îmbunătățirea economică a poporului românesc din patrie;

b) va trebui să țină în despărțămintele Asociațiunii cursuri și prelegeri din toate ramurile agriculturii, stăruind mai ales pentru o îndrumare practică în ale economiei raționale;

c) va iniția și înființa, în comunele care țin prelegeri, însoțiri de tot felul, îndeosebi însoțiri de producțiune și valorizare, agenturi și biblioteci populare împărțind totodată cărți între popor;

d) va avea să scrie prelegeri model și broșuri din domeniul agriculturii pentru biblioteca poporală a „Asociațiunii“.

e) va ocupa și postul de econom al „Asociațiunii“.

II. Retribuția agronomului va fi:

a) salar anual de K 2000— plătit în rate lunare anticipative.

b) cu ocazia călătoriilor va primi o diurnă de K 6 și cheltuelile de drum (în tren bilet cl. II).

c) pentru broșurile care le va publica în „Biblioteca poporală a Asociațiunii“ va primi, conform condițiilor stabilite, K 40 de coală tipărită.

III. Ceice vor să concureze la acest post au să înainteze comitetului central al Asociațiunii, Sibiiu (strada Șaguna) până la 31 Mai nou 1910, următoarele:

a) certificat de botez în limba română;

b) certificatul școalelor secundare și agronomice pe care le-au terminat;

c) certificatele despre praxa ce-au făcut-o;

d) eventuale lucrări pe care le-au scris în domeniul agriculturii;

e) un memoriu în care să arete cum au de gând să lucreze în cadrele Asociațiunii, conform condițiilor stabilite în partea I, punct a) b) și c) din acest concurs;

f) O prelegere economică model scrisă în limba și pe înțelesul poporului. Subiectul și-l poate alege fiecare concurent din ramura economică pe care o cunoaște mai bine.

Agronomul să va angaja provizor cu începere dela 1 Iulie 1910.

Sibiiu, 9 Decembrie 1909.

I. St. Șuluțiu m. p.

prezident.

Oct. C. Tăslăuanu m. p.

secretar.



Știri

M. Stim. Domni cetitori și colaboratori ai F. D. poftim sărbători vesele și an nou fericit.

Examen de calificățiune învățărească cu candidați cari au avut să emendeze din 1 sau 2 studii s'a ținut Marți la 15/28 l. c. S'au prezentat: Petru Colojoară, Petru Domil, Pavel Drinca, Octavian Mihailovici și Simeon Truți. Doi au eșit la examen și li s'a vor elibera diplomele de învățător, iar 3 au fost îndrumați să repească examenul din câte 1 studiu. Comisar konzistorial a fost Dr. Valeriu Braniceș, iar Dr. Iosif S egescu a luat p rte în calitate de comisar ministerial.

Album de creștături în lemn. Dl prof. Dimitre Comșa, în Sibliu a scos la lumină o carte ce cuprinde arta națională de pe mai multe obiecte țărănești. Albumul merită să fie sprijinit de toți Românii, costă 20 de coroane și să poate avea dela autor.

Puterea vindecătoare a colorilor. În Londra într'o ședință a societății psico-terapeutice s'a comunicat, că colorile ar avea influență asupra boalelor. Așa roșul ajută la oameni slăbiți și anemici, albastrul la nevralgici, verdele liniștește și înveselește, violetul domolește pe cei iritați și nervii prea încordați. Pentru alienați e consult ca odăea să aibă păreți în albastru, melancolicilor face bine odăia vopsită în galben-deschis, iar pentru anemici sânt bune odăile în care prevalează culoarea roșie.

Inelul lui Rhamses II, cel mai însemnat faraon din dinastia 19., a fost cumpărat de muzeul Guinet. Inelul e de carneol, cu o cuțiuță în patru muchi, îmbrăcat cu o foiță de aur.

Necrolog. Ioan Rusu-Sireanul, unul din pleiada gazetarilor de frunte ce-i avem în țara noastră, a închis ochii pe vecie Sâmbătă la 12 l. c. Născut la 1864 în Șiria, comitatul Aradului, a studiat pedagogia de stat în Deva, iar dela 1884—1891 a fost profesor la școala pedagogică și la liceul de fete din București. În acel timp a colaborat la mai multe ziare de acolo. La anul 1891 se reîntoarce acasă, intră în redacția Tribunei din Sibiu (1891—1896); întemeiază „Foia poporului” (1893), apoi părăsește Sibiu (1896) și mergând la Arad începe să redigeze „Tribuna poporului”, devenită apoi „Tribuna”; iar la 1908 trece în România. Șirianul e figură cunoscută pe terenul politic-național, cultural, a muncit mult pentru înaintarea poporului românesc de aici și de aceea numai regret trebuie să simțască crearea Românu bun auzind de moartea lui. Dumnezeu răsplătească-i truda cu odihna vecinică!

Necrolog. George Frumosu, student de cursul III. comercial, după un morb îndelungat a trecut la cele eterne Marți, în 21 Decembrie st. n. la 11 ore noaptea în etate de 19 ani. Rămășițele pământești ale scumpului decedat s'ua depus spre vecinică odihnă, Joi în 23 Decembrie la 3 ore p. m. în cimiterul gr. ort. român din Ieșelnița. Eternă să-i fie amintirea!

Înțelepții nu sânt liberi de greșeli.* Vestitul filozof Kant nu putea de fel suferi pe beutorii de bere. Și așa îndată ce să întâmpla ceva între oameni certându-se, bătându-se, bolnăvindu-se, murind etc. deloc se informa, nu cumva respectivul a beut bere; și apoi toate le atribuia numai acestei beuturi. El a scris: „Din bere să nasc o mulțime de morburii: tusă, emorhoide, ferbințeli, amețeli, incuiat, umflat, întărirea peliței mucoase a stomacului, durere de cap, slăbirea memoriei și a minții, convulziuni de sânge, slăbirea sângelui, melancolie, sinucidere. Mai produce: ceartă și sfadă, bătae și sinucidere etc. etc.” Așa filozoful din Königsberg.

Dragostea în coliziune cu datorința.* În 8 Septembrie 1855 făcându-să un asalt asupra Malakoff-ului, — partea principală a Sebastopolului — Mac Mahon — comandant francez — din întâmplare dă peste sărmele puternice ale unei baterii electrice dela o mină, dar mina însăși nu o putură gâsi. Deci să tăie sârma și să dădu foc la cotărițele redutei. Într'aceasta Francezii observă că o cotăriță să clatină. În ea aflară un oficer muscal tinăr. Acesta descoperit fiind, strigă câteva cuvinte slave neînțelese de Francezi și ia mai es de prin redute oficeri și 200 feciori. Acum să aștepta esplodarea minei. Într'aceasta oficerul tinăr a fost provocat să arate magazinul de iarbă de pușcă, dar el tace. La moment a fost judecat la moarte, el tace. A fost scos la executare, el tace. Să întinșeră puștile și să aștepta comanda: foc, și el tot tace. Acum deodată eși un major bătrân, care încă fusese prin redute, și tăcând, arată numai o movilă, carea desfăcându-să aflară vase cu numai puțin de 88000 funți iarbă de pușcă. Oficerul tinăr, mânat fiind la ceialalți, salută militărește, apoi sărută mâna majorului și cu lacrimi în ochi și vocea tremurândă zice comandantului ui francez: Să nu-l disprețuți ca trădător. El este tatăl meu.

Bibliografie

Minerva, librărie editoare București, B-dul Academiei, a tipărit:

Speranță, Anecdote nouă.

I. Bârsanu, Rapsodii și balade. Prețul c. 1'50.

Episcopul Sofronie Craioveanul, Testamentul Nou. Prețul c. 4.

Calendarul Minervei. Prețul c. 1'25.

Biblioteca Minervei; fiecare fascicol 30 bani.

* Trimise de preotul N. Jurca din Cireș.

Nr. 45. Educațiunea rațională. Nr. 46. Educațiunea fizică. Nr. 47. 48. Amintiri din Sevastopol. Nr. 49. Cinci ani de mișcare literară. Nr. 50. Tuberculoza. Nr. 51. Manunchiul de rugioare. Nr. 52. Nuvele arabe. Nr. 53. Eruptiunea Vulcanului Krakatoa. Nr. 54. Minunata povestea lui P. Schlemihl. Nr. 55. Poveste pentru ce s'a certat Ioan Ivanovici cu N. N. Chiforovici. Nr. 56. Muștrările doamnei Caudel. Nr. 57. Educațiunea morală. Nr. 58. Pagini alese. Nr. 59. Pentru părinți și copii. Nr. 60. Astronomie populară. Nr. 61. Asia. Nr. 62. Albert Savarus.

Biblioteca teatrului național, fiecare broșură 45 bani. Nr. 1. Heidelbergul de altădată. Nr. 2. Guérin Notarul. Nr. 3. Un faliment. Nr. 4. Sanda. Nr. 5. Revizorul.

Candela Nr. 12 conține: Epistola lui Iuda, de Dr. V. Gheorghiu. Virtutea creștină, de C. Morariu. Profetul Malachia, de Dr. Oct. Popescu. Articole rutene. Scurte comunicări. Întrebări și cazuri pastorale. Cronică. Bibliografie.

Concurs

Pentru îndeplinirea definitivă a postului de *învățător la școala confesională* gr. or. rom. din **Jena**, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foia diecezană.

Emolumentele:

1. Salar 1000 coroane.
2. Cortel liber în edificiul școalei cu $\frac{1}{4}$ jug. grădină.
3. Pentru conferințe și adun. generale 20 cor.
4. Pentru lemne pe sama sa și a școalei 100 cor.
5. Dela înmormântări 60 fil. ev. 1 cor.

Învățătorul ales este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a purta agendele notariale în comitetul și sinodul parohial fără altă remunerațiune. Preferiți vor fi cei cari vor ști conduce corul existent.

Recurenții au a-și subșterne recursul Prea On. Oficiu protopresbiteral din Lugoj, fiind adresate comitetului parohial din Jena, apoi au a se prezenta în vro Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în tipic și cântare, dar nu în ziua de alegere.

Pentru prestațiunile făcute în altă comună, alesul învățător nu capătă nici o retribuțiune.

1—3 [67]

Jena din ședința com. par. ținută în 29 Nov. 1909.

Dimitrie Lupea
președ. com. par.

Iuliu Ioanovicu
notar.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Conzistoriu diecezan ddo 28 Aprilie a. c. Nr. 2275 Șc. să eșcrie concurs pentru ocuparea postului de *învățător la școala gr. or. română din Agadici*, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia diecezană” cu următoarele

Emolumente:

1. Salar în bani gata 600 cor.
2. 16 metri lemne (8 metri pentru învățător și 8 metri pentru sala de propunere) 96 cor.
3. Paușal pentru scripturistică 10 cor.
4. Sese pentru conferință și adunare 16 cor.
5. Cortel natural cu grădină.
6. Pentru *curetorul școalei* 24 cor.
7. Două jugere de pământ arător și un juger extravilan, după care alesul are să plătească toate dările recerului.
8. Dela înmormântări unde va fi pofit 80 fil.

Să observă că comuna bisericască asigură alesului învățător urc. rea salarului la suma minimală de 1000 cor. precum și ulterioa-

rele cvinevenale conform dispozițiilor cuprinse în § 2. și 3 ai art. de lege XXVII. din anul 1807 cu începere dela 1 Iulie 1910.

Alesul învățător este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua tii erimea școlară în cântarea bisericească. Este îndatorat a purta scripturistica ca notar al comitetului și sinodului parohial, să compună socoțile bisericeii și ale cultului, fără nici o altă remunerațiune.

Pentru serviciile prestate în alte comune comuna bisericească nu acordă nici un emolument.

Recurenții au a-și subșterne recursele lor Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Oravița-montană, fiind adresate comitetului parohial din Agadici. Concurenții au a se prezenta, dar numai odată — în vre-o Duminică ori sârbătoare, în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare, dar nicidecum în ziua alegerii.

Agadici în 28 Iunie 1909.

2—3 [65]

Comitetul parohial.

În conțeleg4re cu prot-presbiterul tractual.

Pentru întregirea definitivă a postului de *invățător* la școala confesională gr. or. română din **Bogodint**, protopresbiteratul Bisericii-albe, să escrie concurs în termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia diecezană“.

Emolumentele sânt :

1. Salar în bani gata 1000 cor.
2. Scripturistica 10 cor.
3. Pentru conferință și adunarea generală 20 cor.

4. Locuință liberă în edificiul școalei cu 3 chilii, cuină, cămară, celari, cuină de vară, grajd cu grădină.

5. Două jugere de pământ. pentru care alesul are a purta sarcinile publice.

Pentru servicii prestate în alte comune nu să acordă nici un emolument.

Concurenții vor fi admiși numai indivizi cari poșed 4 clase gimnaziale ori civile și știu conduce și înfința cu școlari și adulți cor vocal în comună.

Alesul are a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrua tinerimea școlară în cântarea bisericească și a înfința cu ei cor bisericesc, și este îndatorat grătit a lua parte la înmormântări, și a compune socoata cultului și a bisericii pe lângă o remunerațiune din cassa sfintei bisericeii de 10 coroane.

Ceice nu vor intruni aceste condițiuni nu să vor admite în candidare.

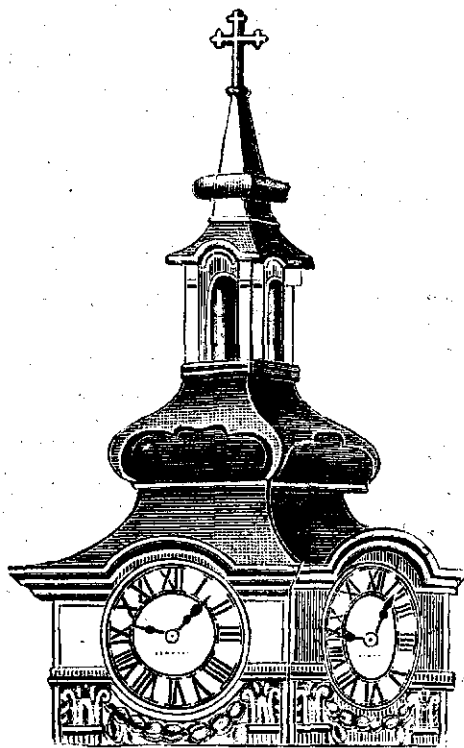
Recurenții la acest post au să-și înainteze recursele lor, adresate Comitetului parohial din Bogodint — Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Biserica-albă — și să se prezinte odată în sfânta biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, dar nicidecum în ziua alegerii.

Bogodint, din ședința comitetului parohial ținută în 5/18 Octomvre 1908.

3—3 [64]

Nicolae Corcan m. p.
not. com. par.

Pavel Vițan m. p.
preot. ca preș. al com. par.



OROLOAGE

pentru turnuri bisericești

în esecutare solidă precum și reparatura acestora prevede sub garanție

Friederic Grochowina

orologier și mehanic

în Caransebeș.

Casa institutului pedag.-teol. diecezan Telephone 31
19—26 [1]